

BÁCSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 12 kor. — fill.
Fél évre . . . 6 kor. — fill.
Negyed évre . . . 3 kor. — fill.

Egyes szám ára 8 fill.
Hétfői szám 4 fill.

Megjelen minden hétfőn délben, szerdán, pénteken és vasárnap reggel.

Felolós szerkesztő:

Dr. CSILLAG KÁROLY.

Szerkesztőség:
Dr. Csillag Karoly ügyvédi irodája, Barátok tere Manojlovics-ház.
Telefon szám 119.

Kiadóhivatal:
Kosuth-utca, Vojnich-palotában
Telefon szám 43.
Nyitlatter soronkint 40 fillér.

Szent István napján.

Csak egy nap választja el egymástól két magyar király ünnepét. Alig ünnepelte a magyar nemzet az élő király nagy ünnepnapját — hódolattal és vallásos ájtatossággal nyitja meg a templomok ajtaját, hogy az ezer év előtt uralkodott nagy király iránti király kegyeletét lerója.

Szent István — Ferencz József!

Mennyi dicsőség, mennyi legenda-szerű nagy esemény, mennyi vitézség és hősiesség küzdelem tölti be a rövid kis vonalat, amely e két név között van. Az uralkodói bölcsesség és jóság volt mint a kettő vezérlő csillaga s ha vérrel ázott is a föld, ahol tevékenységüket kifejtették: virágok keltek a hősök sírján.

A pogányság ellen folytatott küzdelem után a szeretet keresztjét tűzte ki Szent István a sírdombra, — mostani uralkodónk pedig az alkotmányosság zászlóját tűzte ki az önkény uralom által megrázott trónra.

Szeretettel hódolattal ünnepellünk tegnap, vallásos ájtatossággal emlékezzünk régi dicsőségéről holnap.

Ünneplés közben ráérünk elmélkedni régi dicsőségéről, küzdelmes jelenről.

„Ah hol vagy magyarok tündöklő [csillaga]!”

„Ki voltál valaha országunk is- [tápjá]...”

Téged magyar kíván!

Felzeng az ének és száz meg száz esztendő óta mindig ez a szomorú ének.

És minden esztendőben felkészül a vidék népe a fővárosba, fel Budára, hogy lássa a Szent Jobbot, a nagy király dicsőséges szent jobbát. És minden esztendőben kevesbedik a vidéki bucsusok száma, mert évről-évre nehezebb a megélhetés, nem jut a gazdának arra való, hogy elmenjen a nagy városba, elvigye magával a feleségét, a nagy lányát meg a legényfiát.

Nyolcz köre van városunknak. Most tartja beszámolóját a város fáradhatlan polgármestere. Nyolczszor halljuk most a szomorú accordot. 120 ezer forinttal kevesebb a város földjeinek bérjévédelme most, mint volt 20 év előtt! Fél annyit fizet a bérlő gazda földje után és az idén nagyon kevesen

vannak, kik ezt a felére leszállott földbért is kifizethetik.

Szent István napján a buza, árpa és a zab el van csépelve; zsákokba rakva ott van a magtárban, padláson vagy kamarában.

És az idén nem mehet el bucsura a fővárosba a magyar gazda Szent Istvánkor. Otthon ül a háza előtt és szomoruan beszél el háza népének századikszor az okát.

Nem fizetett a föld. Jó ha kenyérnek, ha magnak elég lesz. Nem adhatunk el belőle, az árendát se futja ki, hogy vehetnénk ünneplő ruhát, hogy mehetnénk Budára?

És jól tudja a háza népe, hogy igaza van a gazdának.

A gazdag Bácskában ha ilyen szomorú a gazda Szent István napja milyen szomorú lehet másutt, másmindeütt szép Magyarországon?

Ezért oly bus megint a magyarok éneke és bizony kiérzik a szomorú hang a Szent István napi korteszkodás duhaj nótáiból is:

Óh hol vagy magyarok tündöklő csillaga!

Steiner ur Párisban.

— A Bácskai Hírlap eredeti tárczája. —
Irtta: Zsedényi Aladár.

Az Urnak 1900-ik esztendejében körülbelül volt akkora népvándorlás, mint mikor őseink átkelve az Urat petroleumos bércein megzavarták a besenyők és bolgárok csendes fészkei.

Ismeretes, hogy most három esztendeje a koronásfők a 30 forintos diurnistákkal együtt — nem említve a szélsőségek között helyet foglaló és sokféle variációban előforduló társadalmi rendet — azon törtek a fejüket, mikép juthatnának a Szajna parfümöt hőmpolygató parijára.

Hatalmas plakátokon öles betűk hirdették, hogy a francziák kiállítást tartanak.

„L'Exposition universelle de Paris!”

E néhány szó volt a falragaszok legszembeütőbb sora. Mindenki tudott abban az időben francziául. Ha többet nem is, de a plakátok szövegét bevágta még a legutolsó ludasi mágnás is. A napidíjasok részletfizetésre váltották meg a vasuti jegyet. Az első részletet lefizették és a többit megígérték. Zsebre vágta egy baedekert meg egy Pioetz-féle grammairt és elindultak a magasabb műveltség tarka foltja után.

A koronás fők diplomáikkal tárgyaltak az inkognitó felől. Még a beduin is szélnek eresztette tevéjét és ment Párisba. A hadseregnek nem voltak tisztjei, az iskolának tanítója, a város polgármestere begombolt jó egynehány dinárokat és fakepnel hagyta az obtyinárokat.

Páris boulevardjain nyüzsgött az egész világ.

Steiner ur is ott volt.

Mikor belefáradt a szeme a nagy seccess óba, elővett egy sovány hazai újságot s abban böngészett. Ugy találta, hogy még az is bosszantóan unalmas.

— Hallatlan! A Pálicsba se fulladt senki, patikárusék se felebbeznek, se bot, se revolver? Hát mi a csudát csinálhatnak odahaza? Vezércikk, tárcza, eljegyzés, halálkozás, törvénytésék, de még a hirdetések is a faiskolai rendszerről szólnak.

Steiner ur kevdtelenül dobta el magától a lapot. Egy ácsorgó hordár szedte fel. A lelkem ha magyarul tudna még jó lapszerkesztő, akarom mondani jó kertészszé nőhetné ki magát. Utóvégre is e két foglalkozás között oly kevés a különbség. Ez is amaz is vagdos, nyeseget.

ISKOLAKÖNYVEK, író- és rajzszerkekben
Vig Zsigm. Sándor könyv- és papirkereskedése Szabadkán

(főter, Milinovits-féle ház Róth Ármin mellett.)

Minden bevásárló igen csinos ajándékot kap.

A „Szabadkai Sport Egylet“ Ujvidéken.

Négy helyen működött tegnap — 18-án — a mi országos hírű erős sport együletünk. Budapesten, Eszéken, Balaton-Földváron és Ujvidéken.

Ujvidék legközelebb van hozzánk, de megolt nemzetközi versenyek voltak, így hát ide az együletnek legtöbb tagja utazott. Footballisták és biciklisták vagy harminczan.

Nagy a híre a „Szabadkai Sport Egylet“-nek, szép a híre mindenütt — elmentünk néhányan néző közönségek, hogy tanti legyünk a mi ifjaink szép küzdelmének; de meg hogy megtudjuk, ha vajjon mindenütt olyan vendégszerető a magyar, mint nálunk.

Sokáig emlékezetes marad előttünk ez az ujvidéki nap. Szomorúan emlékezetes. Azt láttuk, hogy Ujvidéken igen sokan vannak, akik a magyar embert nem szeretik, kik előtt a magyaros vendégszeretet ismeretlen fogalom, kik az osztrákot éjlenzik, az ő diadálának örvendeznek, neki segítenek és sértesékekkel inzultálják a magyart, ha a bécsit vagy csehét legyőzi.

Ugye hihetetlennek látszik ez a vád? Pedig szomorúan igaz, annyira, hogy szinte általánosítani merném ezt a vádat egész Ujvidékre, ha nem tudnám, hogy a verseny pályán nem lehetett kiint egész Ujvidék és ha nem tudnám, hogy az ottaniak is megbotránkozva vettek vagy fogják tudomást venni arról a sajnálatos esetről, hogy mikor néhány benszűltt a szabadkaiakra támadt, amikor kis hiba, hogy verekedés nem volt, (ami nem az ujvidékieknek mulott) az ott jelenlevő 4—500 ujvidéki közül egyetlen egy nem találkozott, aki a vendégeket megvédelmezte volna, de sőt mindenik az első ütésért várta, leste, hogy aztán neki menjen a szabadkaiaknak, hogy legyőzzék verekedésben a verseny pályán délután vakmerően győzedelmeskedő szabadkai magyarokat.

Fájt annak a néhány száz ujvidéki magyarának a szabadkaiak győzelme, dühük nem ismeri határt, mikor látták, hogy a bajnoki szala ott, az érme nagy részét és a legszebb

tiszteletdíjakat szabadkai viszi el és nem a bécsi, nem a prágai!

„Ez a vendégszeretet, ez a magyar testvéri szeretet szégyen, gyalázat!“ Hangzott a szabadkaiak megbotránkozó kifakadása. — Alig volt vége a versenynek, siettünk ki mindannyian a pályaudvarra, rövid fél óra múlva szinte megkönnyebbültünk, amikor benőtünk a külön kocsiiban és elhagytuk azt a várost, ahol olyan nagyon sok a gyászmagyarka.

Nagyon közel van Ujvidékhez Pétervárad. Tegnap ott is ünnepeltek. A vár épületeiről, templomairól hosszú nagy fekete sárga zászlók lengtek alá. — Mintha a fekete-sárga szörnyen kedves színük volna az ujvidékieknek!

Reméljük, hogy a mi együletünk nem fog Ujvidékre menni addig, míg teljes elégtételt nem kap attól az együletől, amely meghívta őt és amely nemhogy megvédte volna, de zsoldszalagos rendezőségében volt olyan, aki iusucenálta a botrányos eseteket.

Tudósításunk röviden a tegnapi versenyről a következő:

Az Ujvidéki Kerékpár Egyesület f. hó 18-án délután tartotta meg nemzetközi kerékpárversenyét a gyönyörű versenypályán, rendkívül nagy közönség előtt. Ezen versenynek nemzetközi jellegét két bécsi: Angerer és Meth és a cseh hajnok Warchalowszky adták meg. A szabadkaiak igen szépen és erősen tartották magukat ezen erős ellenfelekkel szemben is, amennyiben: Szárics János, Délmagyarország bajnokságot, bajnoki szalagot, arany érmét és tiszteletdíjat (arany óra), továbbá a 25 kilométeres főversenyben az első díjat, díszített ezüst érmét és tiszteletdíjat (ezüst serleg) nyert.

Az ujvidékieknek a bécsi Angerer volt a „kedveuczkük“, aki rövid monetekben határozottan jobb, mint Szárics, de 25 kilométeres főversenyben a „vendégszerető“ város erős biztatlására, éljenzésére és segédkezése dacára 2 teljes körrel győzedelmeskedett az osztrákon a mi bajnokunk, akit különösen a mi kerékpárosaink és Birtos ujvidéki kerékpáros vezettek kiartással és buzgalommal. Második

lett ekképen Angerer, harmadik Novák József (álnév) szabadkai, aki „Ujvidék nagy díj“ versenyben díszített nagy ezüst érmét, Dél-Magyarország bajnokságban II. díszített nagy ezüst érmét, Tereleőny versenyben díszített ezüst érmét és tiszteletdíjat, a 25 kilométeres főversenyben díszített ezüst érmét és tiszteletdíjat nyert.

Varjas Péter kis ezüst, Alakker János közép ezüst és végre Mamuzsich János ezüst érmét nyertek.

A football mérkőzés szeptemberre halasztatott, mert a kerékpárversenyek késő este végződtek.

Hanem hát ez a szeptemberi mérkőzés úgy hisszük el fog maradni.

Sport-egyletünk győzelmének híret vesszük Budapestről is. A budapesti Sport Club által 18-án rendezett „20 kilométeres gyalogló verseny kezdők részére“ versenyen 31 induló közül Szantics György tanítványai kerültek ki győztesként. Első lett ugyanis Szantics József (álnév). Díj nagy ezüst érem. (Országos rekord: 2 óra 10 p. 11 mp.) Vadas János 5-ik és Fejérváry 7-ik lett a versenyben, kik szintén ezüst éremmel lettek díjazva.

Különfélék.

— *Lapunk legközelebbi száma az ünnep miatt pénteken reggel jelentik meg.*

— *Városi képviselőjelölés.* Tegnap délelőtt a VII. körben volt a képviselő jelölés száma választó polgárság jelenlétében. Jelöltettek: Varga H. Péter, Krenczein József Kuluncsics Mihály, Ráics Milán. Dr. Wilhelm Adolf és Kernyájszky G. Máté. A polgár mester itt is tartott beszámolót a választó polgárok előtt.

— *A beteg cigányprimás.* Piros Józsi részére, ki Feketehegy tüdőben üdül, mai napon Szabadka városától kaptunk ötven koronát. Hála köszönettel nyugtázzuk nemes városunk adományát és az összeget a beteg primás részére küldjük el.

Steiner ur most már fülelni kezdett, hála a nyelvek e bábeli zúr-zavarban egy magyar tóra bukkán.

— Jó estét adjon az Isten. Ha nem eszládóm uraságod magyar.

— Önnek igaza van. Steiner Vilmos butorgyáros vagyok Szabadkáról.

— Ah! No lám. Annyival is inkább örülnök a szerencsének, mert mi már ösmerősök vagyunk. Nömmel alig két hónapja keltem egybe. Lakásberendezésünket a kiállításon szereztük be. És? — Képzelve feleségem a Steiner-féle szoba ensemblet választotta. Gratulálók önnek uram.

A rokonlekek véletlen találkozására után Steiner ur megtudta, hogy honfitársát Kiflicsevicnek hívják, foglalkozása pék és szintén Szabadkára való. Már jó ideje annak, hogy elkerült hazulról s ez az oka, hogy teljesen ismeretlen előtte.

— Sajnálom kedves földi — folytatja a boldogságtól eltelve a pék — hogy Luciet az én angyalomat nem mutathatom be e pillanatban önnek. Halvány sejtelve se lehet oly szép, oly igéző. Valóságos ellentéte a francia nőknek, pedig ő is párizsi.

— Ugyan?

— Semmi kacérság sincs benne. Mint egy hamupipóke úgy őrzi a házat. Az utcán akár egy notre dame oly szende.

— Irigylem önt Kiflicsevic ur s valóban boldoggá lenne, ha az általam készített keretben megláthatnám Luciet.

— Lehetséges? Ön kedves barátom megtisztelti látogatásával házamat. Vous étez tres aimable.

A két idegenbe vetődött magyar meleg kézzorítások után karonfogva haladtak tovább. A pék volt a beszédesebb.

— Tudja mit? barátom. Hagya el ma a hotel Trocaderót és költözzék hozzám. Igen szívesen látom vendégemül. Lucie is örülni fog. Ő ugyan kikötölte, hogy holtunk napjáig teljesen egymásnak fogunk élni, de ha megértettem vele mily kedves vendéghez van szerencsém önként felbontja a szerződést.

— Köszönöm, nagyon köszönöm önnek földi a vendégszeretét, de azt el nem fogadhatom. Egyszerűen azért nem, mert azt a társaságot a mélylyel jöttem el nem hagyhatom. Közösen fedezzük összes kiadásainkat.

— Hálás! — Sohajtott Kiflicsevic. — Sebaj barátom. Ezenel meghívom az egész társaságot a Saint-Clonba. Csinos nyaralom

van ott. Kitűnően fogják érezni az urak magukat. Találkozás holnap d. u. 1/2-kor a „Pont neuf“-nél.

Igy egyeztek meg.

Steiner ur még aznap este közölte a meghívást barátaival. A table d' haut alatt egyre másra fitymálták a vajjal készített fogásokat. Kiflicsevic ur sonkát, töltött káposztát és csirkepaprikást helyezett kilátásba.

A mondott időben kíváncsian várta egy éhes magyar csoport az új hidnál Kiflicsevic urat és a szende Luciet. Elképzelték, hogy a magyar konyha rég élvezett termékeiről folyt a szó, no meg a szende Lucieről, akit fiatal életopárja egekig magasztalt. A perczek e közben sebesen kergették egymást, még 3 órakor is türelemmel várták a vendéglátó péket, Minekutána azonban 4 óra is elkövetkezett és az emésztő szervek fenyegetve követelték a paprikás féltre áhítózó uraktól a távozást, otthagyták a rendez-vóust és fájó szívvel tértek a legközelebbi kurta-korcsmába.

Steiner ur ebben a pillanatban szerette volna a benzín összes tulajdonságait elsajátítani. A dühtől és az éhségtől ajkába harapott. Amint fedél alá érkeztek a társaság legjobb szónoka elő állt.

— **Uj egyesület.** Rég érzett hiány pótlására szervezkedik a helybeli kiskereskedők néhány agilis tagja, akiknek kezdeményezésére tegnap igen látogatott értekezletet tartottak, hol is határozatba ment, hogy a Szabadkai Fűszer- és kiskereskedők egyesülete czímen új egyület alakítsanak. Az előkészítő bizottság által előterjesztett alapszabály tervezetét az értekezlet megávéva tette és azt határozta, hogy a végleges alakuló közgyűlést e hó 26-én vasárnap d. u. 3 órára a nemzeti szálloda éttermébe fogja összehívni, amikor a tisztviselői kar és a választmány megválasztása is eszközölnéni fog. A tisztviselői kar jelöléseit az értekezlet a következőképen ejtette meg: Elnök: Klein Géza, alelnökök: Erős Gáspár, Vetró János. Ügyész: Dr. Kriszthaber Gyula. Titkár: Licht Samu. Pénztárnok: Décei Lipót. Ellenőr: Ilgen János. Háznagyok: Nojcsék Géza, Herczl József.

— **Eljegyzés.** Hauser Fauni kisasszonyt a Hauser czég helybeli pénztárnokának, Hauser Bernátnak leányát eljegyezte Redlich Miksa bécsi nagykereskedő.

— **A mit Zombor elszalasztott és Szabadka kapná.** A Z. és V. írja: „Egy hihetetlenül hangzó hírt közölnék sajtóruháinkra. Tárgyalják a város szélében-hosszában s nem hiányoznak izgalmas jelenetek, mert arról van szó, hogy Zombor gépgyárt kaphatott volna, — de nem kellett. Azt beszélik ugyanis, hogy egy berlini tekintélyes vasgyáros czég Zomborban akart gyártelepet létesíteni s ezért megbízottját, — akinek báró Nikolits Fedortól, mint a gyár magyarországi képviselőjétől, ajánló levele volt —, több ízben Zomborba küldte, hogy az irányadó körökkel a gyárfelépítés részleteit megbeszélje. Ez a kiküldött állítólag 3—4 ízben itt járt s első sorban igen természetesen a város polgármesterével értekezett s oly hideg fogadtatásban részesült ajánlata, hogy a további tárgyalásokat megszakítva, Szabadkát választotta a gyártelep helyül s mint hírlík, Mamusich polgármester két kézzel leapt az alkalmon, hogy városát egy, a forgalom emelésére szolgáló s a város

— Steiner úr ön fölülteletet benünket. Isten óvja a jégveréstől meg még egy péktől.

Nem írodott volna meg ez a historia, mert hiszen nagyon sablonoszerű az a stílik amit a párisi pék elkövetett de minekutána egy esztendő múlva csattant el az ostor vége; még a folytatásra is érdemes.

Steiner ur rég elfelejtette már K. fliesevicsel no meg a francia konyhát is. Itt őrte gondjait egy este a Terézia parkban amikor egy padon ülő alak szomorú ábrázata megállította sétájában.

— Hol a palvarban láttam én ezt az embert?

A padon buslakodó felemelte egy pillanatra tenyerébe hajtott fejét. Rábámult Steiner urra és kevés vártatva a nyakába ugrott.

— Monsieur pardon, pardon! Én önt meghívtam Saint-Clouba és... és...

— Nos igen barátom és?...

— És — folytatja keserűen könnyezve a pék — mire hazaértem ijedtem, lihegve adta tudtul a cselédem, hogy Lucie, tudja? az a szende Lucie, az én hamupipőkém... az 52-ik... huszárezred egy... szemrevaló hadnagyával... megszokott.

anyagi helyzetét őrídsi mérőben növelő vállalkozással gazdagítsa. A ki a város vitális érdekét szíven hordja, az tudni fogja, hogy az ilyen alkalomnak elszalasztása egyenlő a bűnnel. S azért csak fenntartással közöljük a hírt, mert lehetetlennek tartjuk, hogy polgármesterünk az irányadó faktorok melőzésével, saját szakállára rendelkezett s követett el baklővést. — Utána jártunk a dolognak és arról értesültünk, hogy a kérdéses gépgyár felállításáról eddig senki sem tud. Nagyon szívesen fogadnánk, ha az a bizonyos berlini gépgyáros városunkban állítaná fel a gyárat és bizonyára a polgármester sem mulasztaná el az alkalmat, ha egy ilyen nagy vállalat létesítését elősegíthetné.

— **Magyar név.** Deucht Sándor a helybeli fogyasztási és italadó bérlet czégtagja nevét belügyminiszeri engedéllyel „Deák“-ra magyarosította.

— **A Bács-Tiszavidéki r. k. Tanító-Egyület 25 éves jubileuma.** A „Tiszavidéki róm-kath. tanító-egylet“ 25 éves fenállásának emlékére Ó-Kanizsán, folyó évi augusztus hó 27-én hálaadó istentisztelettel egybekötött jubilaris diszközgyűlést tart, melyet diszebed este pedig hangverseny követ. Tárgysorozat: 1. Délelőtt 10 órakor Te Deum] és szent mise. 2. Himnus. Éneklék az egyletitárogok. 3. Vendégek üdvözlése: Az egyleti elnök úr által. 4. Ünnepi beszéd. Tartja: Méltóságos és főris-telendő Mayer Béla bosoni vál. püspök, érkanokák, kalocsoi érsekmegeyi tanfelügyelő. 5. Az egylet 25 éves története és munkálkodása. Előadja: Sulyok János, h.-topolyai tanító, egyleti jegyző. 6. Disztrogok választása s indírványok. 7. Szózat. Éneklék az egyleti tagok.

— **Sajtóper.** Szarajcs Tivadár arvaszéki jegyző tudvalevőleg sajtóperit indított Terbe Vincze a „Népszava“ szerkesztője ellen azért, mert lapjának egyik számában megírt egy kávéházi jelenetet amely nevezett jegyző és a kávéház tulajdonosa között kártyázás közben történt. Az ügy tárgyalása szeptember hó 20-án lesz a szegedi esküdtsték előtt.

— **Házasság.** Pollák Lajos az újvidéki Könygs állter czég utazója f. hó 25-én lép házasságra Gűcksmann Miczike kisasszonnyal Glücksmann Adolf temesvári kereskedő leányával.

— **Egyházi hírek.** Ketterer Mihály bácsalmási káplán Borsodra felkésznek kinevezetett. Az új misések névszerint Bittermann József Bács-Topolyára, Mayer Lőrincz Gajdobrára, Rogiener Gyula Sűkösdre, Schmelhegger Emel Keczler káplánoknak küldettek. Maison Jeromos B.-Topolyáról Ó-Becsére, Venczel Lajos Ó-Becséről Palánkára, Greinich Ferencz Palánkáról Bezdánba, Kilbertusz Mihály Bezdánból B.-Almásra, Kindl Antal Palánkáról Parabutyra, Pospischl János Parabutyról Bresztovácra, Skhwerer Imre Bresztovácrról Rigyczára, Wiederkehr József Gajdobráról Kunbajára, Majljenyi Gyula Fajszról Kupuzinára, Antaikovics Vilmos Szontáról Bács-Vaskútra, Weinert Péter Palánkára kápláni minőségben áthelyeztettek.

— **Megfelelő választás.** A zentai polgármesteri állás betöltésével nincsenek városzerte meglegedve. Mint értesülünk u. i. az elmúlt héten két felebezés is nyújtott be a városi tanácshoz, melyekben a közigazgatási törvény útján igyekeznek a felebezők kimutatni, hogy a megválasztott polgármester kvalifikációja nem felel meg az általa betöltött fontos állásnak. Így tehát a felsőbb

eseileg a legfelsőbb forum fogja eldönteni, hogy polgármester széke végleg betöltöttet e? A felsőbb, illetve legfelsőbb döntés iránt már most is általános az érdeklődés sokat vitatkoznak az ügyről.

— **Össeültkőzés a mentőkocsival.** Ma délelőt egy szegedi polgár dinnyét hozott be kocsin a heti-vásárra. Az uton összeültkőzött a mentőkocsival melynek egy ablakát beverte. Vigyázatlansága 4 koronába került.

— **Örült az utcán.** Rüszer Mihály istváni illetőségű 22 éves munkás tegnap délután csavargott az utcákon. Egy rendőr előállította és a kihallgatás alkalmával zavart feleleteiből kitűnt, hogy nem ép elméjű. A mentők bevittek a kózkórházba.

— **Kocsival a Dunán keresztül.** Molnár István bogyszlói bérlo a minap át akart menni Tolnára. A külső réven minden baj nélkül átjutott, ámde a belső révnek valami baja akadt, úgy, hogy hosszab ideig kellett volna vesztegelnie a szigeten. A lovak már türelmetlenkedni kezdtek, szerettek volna már otthon lenni; de a gazda is unta már a dolgot. Gondolt egyet, megsuhintotta az ostort és beleugrott a Dunába. A Duna mindket partján várakozó népből meghűlt a vér, midőn azt látta, hogy Molnár István a kocsin ülve hajítja lovait a Dunán keresztül. A lovak usztak teljes erőfeszítéssel, a kocsi pedig uszott utánuk. Alig telt bele néhány perc s Molnár István átuszta a Dunát. A tömegből kiőrt a lelkesedés, megéljenzte a vakmerő vállalkozót; ő pedig — mintha ni sem történt volna — hazahajította kocsiját.

— **A hajmoki ssenzáció.** Legutóbb megírunk Milkovics Márton szabómester esetét. Most már a vizsgálóbíró előtt vannak a bűnügyi iratok, a tanukat is kihallgatták, akik azonban másként adták elő az esetet, aminc azt legutóbbi számunkban közöltük és a velegyoldalú információ alapján megírunk. A tanuk és Milkovics Lázár, az elhunytak fivére így adják elő az esetet: Milkovics Márton kötekedő ember volt és éppen emiatt kevés jóbarátja volt a faluban. A tett elkövetésének napján Milkovics Lázárnak segédjét Tóth Lajost, aki a vajgyárból jött és szó nélkül elhaladt Milkovics Márton háza mellett, utóbbi minden ok nélkül megtámadta, sértő kifejezésekkel illette, aki viszont sértette. Ezt hallotta Palkovics Béla, a másik segéd, aki a veszekedőkhöz ment és beleavakozott a dologba, mire Milkovics Márton botot kerített és három hatalmas ütést mért előbbinek fejére. Erre vette elő Palkovics zsebkését és amikor Milkovics Márton torkon ragadta őt, kését nyakába szúrta. A nagy lármára jött elő Milkovics Lázár és a tett színhelyére menni szándékozó fának csak ezt mondta: „ne menj oda, ne avakozz a dologba“. Mikor Milkovics Lázár szobájából kijött, már testvére a földön feküdt. A vizsgálat folyamatban van.

— **Megrabolt pósta.** E hó 17-én Dan László bács-szt-lamási póstamester jelentést tett a rendőrségnek, hogy a pénztárból 80 kor. készpénz eltűnt. A rendőrség azonnal megindította a nyomozást és alapos gyanuok alapján Rádovits Mika hivataloslag vallatásra fogták, a ki némi habozás után végre bevallotta, hogy belenyúlt a pénztárba, de csak 40 koronát ismert el. A pósta kezelő állítása szarint máskor is volt kisebb-nagyobb hiány, de tévedésnek tudta be és fölötte a tolvaj postaszolgálat a rendőrség átadta az ő-becsei kir. járásbírósnak.

— A dínnye áldozata. Ó-Becséről írják: Grandjean Péter és Kornebu Alajos gyéri dínnyetermelők fogadtak, hogy kettőjük közül melyik képes saját terméséből több sárgadínnyét elfogyasztani. A fogadás összege két liter bor volt. Grandjean megnyerte a fogadást, amennyiben tizenegy sárgadínnyét evett meg, míg ellenfele csak tizet fogyasztott el, de oly rosszul lett, hogy harmadnap kiszüvegett. Kornebu is súlyosan megbetegedett.

— Hol vegyünk cserépkályhát? Ott, ahol a legjobbat, legszebbet és mégis a legolcsóbbat lehet kapni! Nincs az a külföldi cég, amelynél szebb és jobb cserépkályhát lehet kapni, mint Szabadkán *Dániel József* kályhagyárában. Hazai iparosainkat kötelességünk pertolni, különösen akkor, ha versenyképesek és hogy *Dániel József* cserépkályhái minden kritikán felül állanak, arról miundenki meggyőződhetik.

— A török hódoltság Magyarországon. Szomorú korszak, gyászos emlékképek azok, melyek ezt a nevet viselik. Ez a név hosszú, s omorú időszakot jelent a magyar nemzet történetében, mely a mily szomorú, épen olyan hősi. A nemzetek egyáltalában legnehezebb időszakában legnagyoszerűbbek és legnemesebbek. A gyászos évek szülik a hőseket. Teher alatt nő a pálma és az elnyomott hon látása legjobb nevelő a hazaszeretetre. A folyton estromolt gyöngye várakban születnek és nőnek a legnagyobb hősök. Mi nálunk is a magyar történelemben legszomorúbb korszakaink egyike a legdicsőbb, legfényesebbek és egész nemzeti történelmünkben nincs oly gyönyörű időszak, mint az 1825-től 1848-ig terjedő két évtized, Széchenyi kora. A készülődés, a leendő ébredésnek a félremagyarázhatlan jeleit láthatni mindenütt, melyek nagyszerűsége szinte a természet legnagyobb csodáival vetekszik. A hazaszeretlem valóban csodákat művel s nemcsak a mi nemzetünknek tulajdonsága az, a mit a kritikus költő szemünkre vet:

„Csak akkor csügedünk igazán

Ha tönkre tettük, a hazán!”

A török korban is ily nagy volt nemzetünk s a kis várnak nagy hősei a világtörténelem lapjaira írták be nevüket, mint a nyugati civilizáció védői. Erről a korról szól a *Nagy Képes Világtörténet* 130. füzet. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője dr. Mircsali Henrik, egyetemi tanár. Egy-egy kötet ára összes félbörkötésben 16 korona; füzetenként kapható 60 fillérjével. Megjelen minden heten egy füzet. Kapható a kiadónál (Rivai Testvérek Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üdi ut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés útján.

A szerkesztő távollétében a szerkesztésért felelős:
BRAUN HENRIK.

Szobafestő,

mázoló,

aranyozó,

czimfestő

és minden e szakmába vágó munkát elvégző a legegyszerűbb és a legdiszesebb kivitelben, úgy helyben mint vidéken

Kladek Kázmér

Szabadkán, III. Bercsényi-u. 669/a. sz.

Gyors és pontos elkészítés!

1109 vh. szám. 1901.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szabadkai kir. törvényszék 1901. évi 13001 számú végzése által Guttman Lajos javára Róka Lászlóné ellen 50 kor. 19 fill. tőke, ennek 1901. évi május hó 6-ik napjától számítandó 5% kamatai és eddig összesen 46 kor. 06 fill. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 657 korona — fillérre becsült butorokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1901. V. 1442. sz. kiküldést rendelő végzése folytán, a helyszínén vagyis Szabadkán VIII. kör 211. h. sz. a. leendő eszközlésére 1901. szeptember hó 2 ik napjának d. e. 11 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fog.

Az 1881. évi LX. t.-czikk 111. §-a értelmében, kik az árvereltetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtás követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseikhez az árverés megkezdéseig alulírottánál egy példányban írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

Az előrvezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szabadkán, 1901. augusztus 10 én.

Csornyus, kir. bir. végr.

Pálinka főzőknek
száraz tűzifa
cséplőszén
cszement
kapható
Braun Herman fia
szállító, a hussár lovarda mellett.
— Telephon 122. sz. —

Katonatisztek figyelmébe!

Az új gyalogsági hódvéd laktanya mellett levő házam alkalmas **istállóval, kiadó** esetleg szabadkéz-ből **eladó.** Sipoš Károly, asztalos.

Angol stíben készült

HÁLO SZOBA

és renesans stíben

Ebédlőszoba

butor eladó

SEPCSITS LAJOS asztalosnál,
VI. k. Halasi-ut 203. sz.

Apró hirdetések.

Az apró hirdetések előre fizetendők. Minden apró hirdetés beiktatása legfőleg 60 fillérbe kerül és 15 szó lehet, minden további szó 4 fillértért vastagabb betűből 8 fillérbe kerül. Ertesztéseket a kiadóhivatal ad; ler. élbeli kérdésekhez válasza valóbélég mellékelendő.

Kelebiai csemege-szölő.

Madelaine, piros és fehér Chasselas, Opörtó, fajok, naponként megrendelhető **5 kilós kosarakban I frt 20 kr** Szabadkán, Vesselényi-utca 35. sz.

Balogh György.

Eladó!

1 ház, (VIII., 212. sz.)
1 kukoriczagóré,
1 magtár fából,
1 szüretelő kád 12 hl.
Bővebb felvilágosítás ad:
Kiss Antal,
VIII. kör 212 sz.

Egy in eligensőbb családnál a hol zongora is van — néhány képezdei és polgári leányiskolai növendék teljes ellátásra elfogadjatik. Megkeresések 11700 sz. alatt a kiadóhivatalba kéretnek, a hol egyszersmint a czm is megtudható.

925 vh. szám. 1901.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ujvidéki kir. járásbírószág 1901. Sp. II 155 számú végzése által Schesinger József és tsa javára Németh A. Máté ellen 83 kor. 60 fill. tőke, ennek 1901. évi január hó 1. napjától számítandó 5% kamatai és eddig összesen 83 kor. 80 fillér perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 776 kor. 80 fill.-re becsült pálinka neműekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1901. V. 808 szám kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén vagyis Szabadkán III. kör 71. ház szám alatt leendő eszközlésére 1901-ik évi szeptember 6-ik napjának d. u. 4 órája határidőül kitézetik és ehhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az 1881. évi LX. t.-czikk 111. §-a értelmében, kik az árvereltetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtás követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírottánál egy példányban írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

Az előrvezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szabadkán, 1901. évi augusztus 15-én.

Csornyus, kir. bir. végr.